SKLEPNI PREDLOGI GENERALNE PRAVOBRANILKE ELEANORE SHARPSTON, predstavljeni 25. januarja 2007[1]

1. Obravnavano vprašanje za predhodno odločanje Finanzgericht (Okrožno finančno sodišče), Düsseldorf, Nemčija, se nanaša na pravilen carinski položaj rabljenih oblačil, ki jih je družba Euro Tex Textilverwertung GmbH (Euro Tex) zbrala, prebrala in zapakirala v Nemčiji ter izvozila na Poljsko, preden je Poljska postala članica Evropske unije. Carinski položaj oblačil je urejal Evropski sporazum o pridružitvi med Evropskimi skupnostmi in njihovimi državami članicami na eni strani ter Republiko Poljsko na drugi strani, kakor je bil spremenjen (v nadaljevanju: Pridružitveni sporazum).[2] Vprašanje, ali je treba taka oblačila šteti za oblačila „s poreklom v Skupnosti" in bi bila tako upravičena do carinskih preferencialov po Pridružitvenem sporazumu, je odvisno od tega, ali se lahko razvrščanje, ki je bilo v zvezi z njimi opravljeno, šteje za „zadostno obdelavo ali predelavo" v smislu člena 2(1)(b) Protokola 4 k navedenemu sporazumu (v nadaljevanju: Protokol 4) ali pa je treba šteti, da sodijo v opredelitev „preprost[ih] postopk[ov], kot so [...] usklajevanje (vključno s sestavljanjem garnitur izdelkov)" iz člena 7(1)(b) Protokola 4.

Upoštevna zakonodaja

Pridružitveni sporazum

2. Člen 10 Pridružitvenega sporazuma določa odpravo ali postopno znižanje carin na uvoz izdelkov s poreklom iz Skupnosti na Poljsko.

3. Člen 34 pojasnjuje, da Protokol 4 določa pravila o poreklu za uporabo teh carinskih preferencialov.

1 — Jezik izvirnika: angleščina.

2 — Podpisan v Bruslju 16. decembra 1991 (UL 1993 L 348, str. 2), kakor je bil spremenjen s Sklepom Pridružitvenega sveta št. 1/97 (97/539/ESPJ, ES, EURATOM) z dne 30. junija 1997 Pridružitev med Evropskimi skupnostmi in njihovimi državami članicami na eni strani ter Republiko Poljsko na drugi strani (UL L 221, str. 1).

4. Člen 1 Protokola 4 določa:

„Za namene tega protokola:

a) ‚izdelava' pomeni katerokoli vrsto obdelave ali predelave vključno s sestavljanjem ali posebnimi postopki;

b) ‚material' pomeni vsako sestavino, surovino, sestavni del ali del itd., ki se uporablja pri izdelavi izdelka;

[...]"

5. Člen 2(1) določa:

„Za namene izvajanja tega Sporazuma se naslednji izdelki štejejo za izdelke s poreklom iz Skupnosti:

a) izdelki, v celoti pridobljeni v Skupnosti v smislu člena 5 tega protokola;

b) izdelki, pridobljeni v Skupnosti, ki vsebujejo materiale, ki niso bili v celoti pridobljeni na njenem ozemlju, pod pogojem, da so bili taki materiali zadosti obdelani ali predelani v Skupnosti v smislu člena 6 tega protokola;

[...]"

6. Člen 6 določa:

„1. Za namene člena 2 se šteje, da so izdelki, ki niso v celoti pridobljeni, zadosti obdelani ali predelani, če so izpolnjeni pogoji, navedeni v seznamu priloge II.

[...]

3. Prvi [...] odstavek se ne uporablja v primerih, ki jih določa člen 7."

7. Člen 7 določa:

„1. Brez poseganja v odstavek 2 se šteje, da so naslednji postopki obdelave ali predelave nezadostni, da bi izdelek pridobil status izdelka s poreklom, ne glede na to, ali je zadoščeno zahtevam iz 6. člena:

[...]

b) preprosti postopki, kot so odstranjevanje prahu, sejanje ali prebiranje, razvrščanje, usklajevanje (vključno s sestavljanjem garnitur izdelkov), pranje, barvanje, rezanje;

[...]

f) enostavno sestavljanje delov izdelkov v popoln izdelek;

g) kombinacija dveh ali več postopkov, opisanih v pododstavkih od (a) do (f);

[...]

2. Pri ugotavljanju, ali se predelave ali obdelave, opravljene na posameznem izdelku štejejo za nezadostne v smislu prvega odstavka, se skupno upoštevajo vsi postopki, opravljeni na tem izdelku bodisi v Skupnosti ali na Poljskem."

8. Priloga II k Protokolu 4 ima naslov „Seznam obdelav ali predelav, ki jih je treba opraviti na materialih brez porekla, da bi lahko izdelani izdelki dobili status blaga s poreklom". Vsebuje preglednico s tremi stolpci z naslovi: „Tarifna številka",[3] „Poimenovanje blaga" in „Obdelava ali predelava, opravljena na materialih brez porekla, ki jim da status blaga s poreklom". Ob tarifni številki „iz poglavja 63" in poimenovanju blaga „Drugi[4] gotovi tekstilni izdelki; kompleti; rabljena oblačila in rabljeni tekstilni izdelki; krpe [...]" se v navedeni preglednici navaja tudi tole: „Izdelava, pri kateri se vsi uporabljeni materiali uvrščajo v drugo tarifno številko, kot je tarifna številka izdelka."

3 — Nomenklatura, ki jo ureja Konvencija o harmoniziranem poimenovanju in šifrskih oznakah blaga, sicer znana pod imenom Nomenklatura HS, je mednarodna večnamenska nomenklatura, ki jo upravlja Svetovna carinska organizacija.

4 — Verjetno ne oblačila, ki sodijo na področje uporabe prejšnjih dveh poglavij HS.

9. V Nomenklaturi HS poglavje 63 („Drugi gotovi tekstilni izdelki; kompleti; rabljena oblačila in rabljeni tekstilni izdelki; krpe“) pod tarifno številko 6309 vključuje „Rabljena oblačila in drugi rabljeni tekstilni izdelki“. Opomba[5] 3 k poglavju 63 navaja: „Za uvrstitev pod to tarifno številko morajo navedeni izdelki im[eti] vidne znake rabljenosti in [biti] predloženi v razsutem stanju ali v balah, vrečah ali podobnem pakiranju.“

Kjotska konvencija

10. Mednarodna konvencija o poenostavitvi in uskladitvi carinskih postopkov (v nadaljevanju: Kjotska konvencija ali Konvencija) je bila sklenjena leta 1973.[6]

11. Evropska skupnost je članica Kjotske konvencije.

12. Člen 2 Konvencije določa, da se vsaka pogodbenica „zavezuje, da bo spodbujala poenostavitev in uskladitev carinskih postopkov ter v tem smislu in v skladu z določbami te konvencije upoštevala standarde in priporočene prakse v prilogah k tej konvenciji“.

13. Prilogo D.1 h Konvenciji z naslovom „Priloga v zvezi s pravili o poreklu“ je za Skupnost potrdil Svet s Sklepom 77/415/ES.[7] Sodišče se je pri razlagi pravil o poreklu v zakonodaji Skupnosti sklicevalo na prilogo D.1.[8]

14. Pravilo[9] 3 v prilogi D.1 določa, da če sta pri proizvodnji blaga udeleženi dve državi ali več, se poreklo blaga določi glede na merilo bistvenega predrugačenja, na podlagi česar se „poreklo določi tako, da se za državo porekla šteje država, v kateri je bila izpeljana zadnja

5 — Sodišče je navedlo, da so lahko pojasnilne opombe, ki jih pripravlja odbor za Harmonizirani sistem, pomembna pomoč pri razlagi uporabe različnih tarifnih številk, čeprav pravno niso zavezujoče (sodba z dne 14. decembra 1995 v zadevi Colin, C-106 in C-139/94, Recueil, str. I-4759, točka 21).

6 — Kjotska konvencija je bila junija 1999 spremenjena. Spremenjena konvencija je začela veljati februarja 2006. Določbe konvencije, navedene v teh Sklepnih predlogih, so iz izvirnega besedila, ki je veljalo v kritičnem času.

7 — Sklep Sveta z dne 3. junija 1977 o sprejetju več prilog k Mednarodni konvenciji o poenostavitvi in uskladitvi carinskih postopkov v imenu Skupnosti (UL L 166, str. 1). Potrditev ni veljala za pravili 7 in 8 ter priporočeno prakso 10, od katerih pa nobeno ni predmet obravnave v tej zadevi.

8 — Sodba z dne 13. decembra 1989 v zadevi Brother International (C-26/88, Recueil, str. I-4253, točke od 15 do 21).

9 — Člen 4 Kjotske konvencije določa, da so pravila „določbe, katerih splošna uporaba se šteje za potrebno pri uskladitvi in poenostavitvi carinskih postopkov“.

znatna izdelava ali predelava, ki velja za zadostno, da izdelku da bistveno lastnost" (opredelitev (c) v prilogi D.1).

15. Opomba[10] 1 k pravilu 3 določa, da se v praksi merilo bistvenega predrugačenja lahko izrazi s pravilom, ki zahteva spremembo tarifne številke v specifični nomenklaturi s seznami izjem, in/ali s seznamom operacij izdelave ali predelave, ki dajo blagu poreklo države, v kateri so te operacije izvedene, ali mu tega porekla ne dajo, in/ali z odstotnim pravilom glede na vrednost, pri katerem odstotna vrednost uporabljenih materialov ali odstotek dodane vrednosti doseže neko višino.

16. Opomba 2 k pravilu 3 določa:

„Seznam izjem lahko navaja:

a) operacije izdelave ali predelave, ki se kljub spremembi tarifne številke ne štejejo za znatne ali se štejejo za znatne samo pod nekaterimi pogoji;

b) operacije izdelave ali predelave, ki se kljub spremembi tarifne številke štejejo za znatne pod nekaterimi pogoji.

Pogoji iz (a) in (b) se lahko nanašajo na vrsto obdelave, ki je je deležno blago, ali na odstotno pravilo glede na vrednost."

17. Pravilo 6 v prilogi D.1 določa:

„Operacije, ki ne prispevajo ali ki samo malo prispevajo k bistvenim značilnostim ali lastnostim blaga, in zlasti operacije, omejene na eno ali več spodaj naštetega, se ne štejejo za zadostno obdelavo ali predelavo:

a) operacije za ohranjanje izdelkov med prevozom in skladiščenjem;

b) operacije za izboljšavo pakiranja ali tržne kakovosti blaga ali za pripravo

10 — Člen 4 določa, da so opombe „v zvezi z nekaterimi možnostmi, ki se lahko upoštevajo pri uporabi ustreznih pravil [...]"

pošiljanja, kakršne so razdeljevanje razsutega tovora, razdeljevanje tovorkov na skupine, razvrščanje, prepakiranje;

c) enostavno sestavljanje;

d) mešanje blaga različnega porekla pod pogojem, da značilnosti izdelkov, ki nastanejo, niso bistveno drugačne od značilnosti blaga, ki je bilo zmešano."

Postopek v glavni stvari in predlog za sprejetje predhodne odločbe

18. Euro Tex je upravljal pooblaščeni obrat za odlaganje odpadkov v Nemčiji, in sicer za zbiranje, prenos, hrambo in predelavo rabljenih oblačil in tekstila.

19. V obravnavani zadevi gre za postopek, po katerem je Euro Tex razvrščal blago. Predložitveni sklep ta postopek opisuje na način, naveden v nadaljevanju.

20. V prvi fazi se je odpadke ločilo od zbranega blaga in se jih razdelilo na uporabne in neuporabne. Neuporabna oblačila so se nadalje razdelila glede na stopnjo mogočega recikliranja (pridobivanje sukanca, izdelava krp za čiščenje, izdelava zaplat).

21. V drugi fazi se je blago razdelilo na oblačila, čevlje, krpe za čiščenje in material, primeren za recikliranje, tekstil za gospodinjstvo ter ženska, moška in otroška oblačila.

22. V tretji fazi je šlo za podrobnejše usklajevanje:[11] oblačila in dodatki so bili usklajeni glede na kakovost tkanin in drugih meril po zahtevah potrošnikov v več kot 80 različnih kategorij.[12]

11 — Glagol „usklajevanje" in njegove sopomenke sem uporabljala tam, kjer predložitveni sklep uporablja nemško besedo „sortieren" in njene sopomenke. Ta uporaba izraža besedo iz člena 7(1)(b) Protokola 4 za peto (če štejemo „sejanje ali prebiranje" za en postopek) vrsto postopkov, ki so tam opisani („usklajevanje" ali „sortieren"). Četrto vrsto postopkov, „sorting" v angleščini in „assondern" v nemščini, predložitveno sodišče samo kratko omenja in ni predmet vprašanja za predhodno odločanje.

12 — Predložitveni sklep primeroma navaja seznam 37 kategorij ženskih oblačil. Te kategorije vključujejo splošne izdelke, kot so obleke, krila, hlače in bluze, ki so nadalje razdeljene v kategorije (v glavnem glede na vrsto tkanin), ter dodatne kategorije, kot so hlačna krila, stezniki, svileni šali, bikiniji in dežni plašči.

23. Euro Tex je za usklajevanje zaposloval od šest do osem ljudi, vse delo pa se je opravljalo ročno. Zaposleni so morali najprej poiskati modne izdelke, ki so bili usklajeni po kategorijah potrošnikov. Kandidati so se usposabljali od enega do štiri tedne. Stalno zaposlitev so dobili, če so prepoznali modne smernice.

25. Euro Tex in Komisija sta predložila pisna stališča. Nihče ni zahteval obravnave, ki tudi ni bila opravljena.

Presoja

24. Euro Tex je v letih 1998 in 1999 trgovcem na drobno na Poljskem dobavljal usklajen tekstil, zapakiran v vreče. Z davčno upravo tožene stranke je nastal spor glede porekla blaga. Euro Tex (kar ni presenetljivo) ni mogel predložiti dokazov o poreklu. Trdil je, da so bili njegovi postopki zadostni, da se blago opredeli kot blago s poreklom iz Skupnosti. Zadeva je prišla pred Finanzgericht Düsseldorf, ki je Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali so postopki usklajevanja, natančneje opisani v tem sklepu, več kot le preprosti postopki usklajevanja v smislu člena 7(1)(b) Protokola 4 (k Pridružitvenem sporazumu)?“

26. Predložitveno sodišče sprašuje, ali so postopki Euro Tex v zvezi z odpadnimi oblačili, za katere ni dokazano, da so v celoti s poreklom iz Skupnosti, zadostni za to, da je poreklo končnega izdelka, torej razvrščena in usklajena rabljena oblačila, Skupnost.

27. Člen 2(1)(b) Protokola 4 določa, da se izdelke, ki niso bili v celoti proizvedeni v Skupnosti, šteje za izdelke s poreklom iz Skupnosti, če so bili zadostno *obdelani ali predelani* v Skupnosti v smislu člena 6 navedenega protokola. Prvi pododstavek člena 6(1) določa, da so pogoji za to, kaj je „zadostno obdelano“, navedeni v prilogi II.

28. Priloga II določa, da je za rabljene izdelke pod tarifno številko 63 Nomenklature HS, ki vključuje tudi zadevno blago, obdelava ali predelava, ki omogoča status s poreklom, kakršna koli izdelava, pri kateri so vsi uporabljeni materiali uvrščeni v drugo tarifno številko kot zadevni izdelek. Člen 1(a) Protokola 4 opredeljuje „izdelavo" kot „kakršno koli vrsto obdelave ali predelave, vključno s sestavljanjem ali posebnimi postopki."

29. Rabljeno blago, za katero gre v obravnavani zadevi, je v upoštevnem času – namreč, ko ga je tožeča stranka izvozila in torej po tem, ko ga je Euro Tex razvrstil in uskladil – sodilo pod tarifno številko 6309 Nomenklature HS: rabljena oblačila in drugi rabljeni izdelki, ki so precej obrabljeni in so v balah, vrečah ali podobnih pakiranjih. Poreklo iz Skupnosti se torej za namene člena 2(1)(b) Protokola 4 lahko prizna samo, če so vsi materiali, uporabljeni pri postopkih tožeče stranke, uvrščeni zunaj tarifne številke 6309.

30. Predložitveno sodišče navaja – in zdi se, da je to med strankama nesporno – da je tako: čeprav so ti materiali tudi sami po sebi rabljena oblačila, pred operacijami Euro Texa niso bili pakirani v bale, vreče ali podobna pakiranja, in zato ne sodijo pod tarifno številko 6309.

31. Predložitveno sodišče tudi meni, da postopki Euro Texa sodijo v širšo opredelitev „izdelave" iz člena 1(a) Protokola 4, to je, da gre za *kakršno koli* obdelavo ali predelavo, vključno s posebnimi postopki.

32. Čeprav izvoženo rabljeno blago na prvi pogled (*prima facie*) izpolnjuje pogoje za pridobitev statusa s poreklom po členu 6(1) Protokola 4, pa člen 7(1)(b) le-tega določa, da določeni postopki, vključno z obdelavo ali predelavo s „preprosti[mi] postopki, kot so [...] razvrščanje [in/ali],[13] usklajevanje (vključno s sestavljanjem garnitur izdelkov)", niso dovolj za to, da se odobri tak status. Iz člena 6(3) jasno izhaja, da ima člen 7(1)(b) prednost pred členom 6(1). Če torej postopki Euro Texa sodijo pod člen 7(1)(b), se za razvrščena in usklajena rabljena oblačila ne more šteti, da imajo poreklo iz Skupnosti.

33. Zdi se, da se predložitveno sodišče strinja s tem, da so razvrščevalni postopki

13 — Člen 7(1)(g) določa, da kombinacija dveh ali več postopkov iz pododstavka (b) ne zadostuje za to, da blago pridobi status blaga s poreklom.

Euro Texa (domnevno v prvi in drugi fazi, ki sta opisani v točkah 20 in 21 zgoraj) „preprosto" razvrščanje v smislu člena 7(1)(b). Nikjer ni navedeno, da se stranki o tem ne bi strinjali. Carinski status izvoženega blaga je treba torej določiti glede na to, ali usklajevanje, ki ga je izvedel Euro Tex v tretji fazi, sodi na področje uporabe navedene določbe. To je v bistvu vprašanje za predhodno odločanje.

34. Euro Tex navaja, da njegovi postopki usklajevanja niso „preprosti postopki, kot je [...] usklajevanje [...]" v smislu člena 7(1)(b). Komisija je nasprotnega mnenja.

35. Kot opozarja predložitveno sodišče, je mogoče iz dobesedne razlage angleške različice člena 7(1)(b)[14] sklepati, da so postopki iz navedene določbe nujno „preprosti postopki", ki sodijo na področje njegove uporabe.[15] Ostale jezikovne različice[16] pa bi lahko pomenile tudi, da so s tem zajeti samo tisti postopki s seznama, ki so zares preprosti in ne zapleteni.[17]

36. Komisija se strinja s prvo razlago. Trdi, da ni razlike med „preprostimi postopki" usklajevanja, ki so navedeni v členu 7(1)(b), in zapletenejšimi postopki usklajevanja. Postopki „usklajevanja (vključno s sestavljanjem garnitur izdelkov)" so navedeni poleg ostalih dejavnosti, to je odstranjevanja prahu, sejanja ali prebiranja, razvrščanja, pranja, barvanja in rezanja. Pridevnik „preprost" je samo pojas-

14 — Pa tudi iz švedske („Enkel behandling bestående i [...] hoppassning [...]") in nizozemske („eenvoudige verrichingen zoals [...] assorteren [...]").

15 — Člen 7 je med številnimi določbami Protokola 4, ki so bile nadomeščene s Sklepom Pridružitvenega sveta EU-Poljska št. 4/2000 z dne 29. decembra 2001 o spremembi Protokola 4 k Evropskemu sporazumu s Poljsko o definiciji pojma „izdelki s poreklom" in načinih upravnega sodelovanja (UL 2001, L 19, str. 29), ki je začel veljati 1. januarja 2001. Člen 7(1)(j), ki delno nadomešča člen 7(1)(b), ne navaja več „preprostih postopkov," ampak se namesto tega sklicuje samo na „sejanje, izločevanje, razvrščanje, usklajevanje (vključno s sestavljanjem garnitur izdelkov)." Medtem ko preambula k Sklepu o spremembi navaja, da „so potrebne tehnične spremembe za popravo razlik med različnimi jezikovnimi različicami besedila" (uvodna izjava 1), pa navaja tudi, da je treba seznam nezadostne obdelave in predelave „spremeniti, da bi se zagotovila pravilna razlaga in upoštevala potreba po vključitvi nekaterih postopkov, ki so pred tem sodili na področje uporabe tega seznama" (uvodna izjava 2). Sklep št. 4/2000 torej nedvoumno ne podpira nobene razlage člena 7(1)(b).

16 — Upoštevala sem samo jezike, ki so bili uradni jeziki, ko je bil (30. junija 1997) podpisan Sklep št. 1/97 (naveden v opombi 2), ki je nadomestil Protokol 4 Pridružitvenega sporazuma z različico, ki je predmet obravnave v tej zadevi.

17 — Na primer v francoščini „les opérations simples de dépoussiérage, de criblage, de triage, de classement, d'assortiment (y compris la composition de jeux de marchandises), de lavage, de peinture, de découpage" in v nemščini „einfaches Entstauben, Sieben, Aussondern, Einordnen, Sortieren (einschließlich des Zusammenstellens von Sortimenten), Waschen, Anstreichen, Zerschneiden".

njevalne narave. Če bi morali organi ločevati med preprostimi in zapletenimi postopki odstranjevanja prahu, sejanja ali prebiranja, razvrščanja, usklajevanja itd., bi bilo to v nasprotju s pravno varnostjo. Vse te dejavnosti je treba zato šteti za preproste in torej ne gre za blago s poreklom.

37. Z navedenim se ne strinjam.

38. Kar zadeva pravno varnost, obstajajo drugi pododstavki člena 7(1) Protokola 4, ki zadevajo samo preproste postopke in torej od organov zahtevajo ločevanje med preprostimi in zapletenimi postopki. Člen 7(1)(c)(ii) tako na primer navaja „preprosto pakiranje v steklenice, čutare, vrečke, zaboje, škatle, pritrjevanje na kartone ali plošče itd. in vs[e] drug[e] preprost[e] postopk[e] pakiranja". Člen 7(1)(e) navaja „preprosto mešanje izdelkov", člen 7(1)(f) pa „enostavno sestavljanje delov izdelkov v popoln izdelek". Ne vidim razloga, da ne bi sledila tistemu, kar se mi zdi bolj naravno razumevanje navedene določbe v večini upoštevnih jezikov, to je, da tam navedeni postopki zajemajo samo tiste, ki so dejansko „preprosti".

39. Ta ožja razlaga člena 7(1)(b) je poleg tega v skladu z njenim statusom izjeme od splošnega pravila iz člena 6(1), to je, da so izdelki, ki niso v celoti pridobljeni v Skupnosti, dovolj obdelani ali predelani takrat, kadar so izpolnjeni pogoji iz priloge II.

40. Ta pogoj je v obravnavani zadevi to, da so vsi uporabljeni materiali uvrščeni pod tarifno številko, ki ni tarifna številka obdelanega ali predelanega izdelka. Nesporno je, da je ta pogoj izpolnjen. Iz navedenega izhaja, da je odgovor na vprašanje, ali zadevni postopki usklajevanja zagotavljajo status s poreklom, odvisen od tega, ali so preprosti ali zapleteni. V prvem primeru sodijo v okvir uporabe člena 7(1)(b) in ne zagotavljajo statusa s poreklom.

41. Kjotska konvencija vsebuje nekaj smernic glede tega, kje je ločnica med preprostimi in zapletenimi postopki usklajevanja.

42. Iz Pravila 3 in opredelitve (c) v prilogi D.1 je jasno, da če je pri proizvodnji blaga sodelovala več kot ena država, je poreklo

blaga za carinske namene odvisno od tega, kje „je bila izpeljana zadnja znatna izdelava ali predelava, *ki velja za zadostno, da izdelku da bistveno lastnost*“.[18]

43. Iz Pravila 6 v prilogi D.1 izhaja, da se „[o]peracije, ki ne prispevajo ali ki samo malo prispevajo k bistvenim značilnostim ali lastnostim blaga [...], ne štejejo za zadostno obdelavo ali predelavo“.[19]

44. Primeri takih operacij, ki so navedene v Pravilu 6, vključujejo „(b) operacije za izboljšavo pakiranja ali tržne kakovosti blaga ali za pripravo pošiljanja, kakršne so razdeljevanje razsutega tovora, razdeljevanje tovorkov na skupine, razvrščanje, prepakiranje“ in „(d) mešanje blaga različnega porekla pod pogojem, da značilnosti izdelkov, ki nastanejo, niso bistveno drugačne od značilnosti blaga, ki je bilo zmešano“.

18 — Poudarek dodan.

19 — Poudarek dodan.

45. Noben ob teh primerov ne kaže na to, da morajo biti zadevne operacije preproste, da bi sodile v opredelitev. Vendar pa jih je treba glede na to, da so primeri splošne določbe, razlagati s sklicevanjem na to določbo. Upoštevno je torej to, ali postopki prispevajo več kot le v majhni meri k bistvenim značilnostim ali lastnostim blaga.

46. Nacionalno sodišče mora na podlagi dejanskega stanja ugotoviti, ali je v obravnavanem primeru tako. Če postopki usklajevanja več kot le v majhni meri prispevajo k bistvenim značilnostim ali lastnostim končnega blaga, to je razvrščenih in usklajenih oblačil, ne gre za primer (d) ali splošneje za Pravilo 6 iz priloge D.1 in tako ne gre za preproste postopki v smislu člena 7(1)(b).

47. Če pa, kot navaja predlog za sprejetje predhodne odločbe, je rezultat usklajevanja na primer, da se vse izdelke iste kategorije (kot so svilene srajce, volnene bluze ali jeans) zapakira skupaj, ne vidim podlage za to, da se

to operacijo šteje, kot da prispeva k bistvenim značilnostim ali lastnostim izvirnega zavrženega blaga.

njegovi postopki razvrščanja vključujejo sposobnost ločevanja na podlagi tkanin, kakovosti in sestave (Zusammensetzung), ter zahtevajo poznavanje modnih smernic, posebnih potreb različnih držav in kakovosti tkanin, za kar se je treba usposabljati.

49. Nacionalno sodišče mora kot edino sodišče, ki presoja o dejanskem stanju, odločiti o tem, ali je Euro Tex uspešno dokazal, da so postopki usklajevanja, ki jih izvajajo njegovi zaposleni, zapleteni, in ne preprosti.

48. Nacionalno sodišče je nedvomno najbolj pristojno za oceno trditve Euro Texa,[20] da njegovi postopki niso preprosti postopki usklajevanja za namen člena 7(1)(b), saj recikliranje vključuje razvrščanje v veliko kategorij. „Preprosti postopki, kot so [...] usklajevanje", imajo povsem drugačen pomen, kot izhaja iz pojasnila iz te določbe „(vključno s sestavljanjem [Zusamenstellen] garnitur izdelkov)", ki ne zahteva nobene sposobnosti razen usklajevanja modrega z modrim itd. Euro Tex nasprotno trdi, da

50. Končno, na kratko bi želela obravnavati vprašanje dodane vrednosti.

20 — Ostalih treh trditev Euro Texa nisem upoštevala, ker zadevajo vprašanja, ki niso upoštevna za razlago člena 7(1)(b) Protokola 4, ki je edini predmet obravnave vprašanja za predhodno odločanje. (Te trditve so v bistvu, da so rabljena oblačila (i) s poreklom iz Skupnosti, preden so predmet njegovih postopkov, in sicer zaradi spremembe tarifne številke od novih na rabljena oblačila; (ii) „odpadek" v smislu prava Skupnosti, saj je njihovo poreklo odvisno od osebe, ki jih je zavrgla, in države, kjer prebiva („dem Land in dem [er] sich aufhält"); in/ali (iii) „rabljena oblačila, zbrana [v Skupnosti], so primerna samo za pridobivanje surovin [...] ali za uporabo kot odpadek", ki se v skladu s členom 5(1)(h) Protokola 4 šteje za v celoti pridobljen v Skupnosti.)

51. Predložitveno sodišče navaja, da je blago, ki ga je zbral Euro Tex in v tistem času ni imelo nobene vrednosti, samo zaradi njegove predelave pridobilo kakršno koli vrednost (od približno 0,70 do 1,00 DM ali od 0,36 do 0,51 eura na kilogram). Po njegovem mnenju to, da je usklajevanje in razvrščanje Euro

Texa dodalo vrednost rabljenim oblačilom, potrjuje, da so ti postopki odločilna proizvodna faza.

52. Merilo „odločilne proizvodne faze" izhaja iz sodne prakse Sodišča[21] o splošni zakonodaji Skupnosti glede statusa s poreklom.[22] Strinjam se s Komisijo, da ta sodna praksa ni neposredno upoštevna v kontekstu obravnavane zadeve. Učinek Pravila 3 iz priloge D.1 h Kjotski konvenciji je, da lahko pogodbenice merilo bistvene spremembe za določanje porekla blaga izrazijo s pravilom, ki zahteva spremembo tarifne številke in/ali s seznamom postopkov izdelave ali predelave, ki zagotavljajo ali pa ne zagotavljajo porekla, in/ali z odstotnim pravilom glede na vrednost. Postopki, navedeni v seznamih izjem, se lahko nanašajo bodisi na vrsto obdelave, ki je je bilo deležno blago, bodisi na odstotno pravilo glede na vrednost. Skupnost se je v primeru rabljenih oblačil v Protokolu 4 odločila za izražanje merila bistvene spremembe s splošnim pravilom, ki zahteva spremembo tarifne številke (člen 6(1) v prilogi II) in je odvisen od seznama postopkov izdelave ali predelave, ki ne zagotavljajo porekla. Ni se odločila za izražanje tega merila z odstotnim pravilom glede na vrednost. V primeru sodne prakse, na katero se je sklicevalo in ki zadeva razlago zakonodaje,[23] ki ne vsebuje nobenega od navedenih treh pravil, je položaj drugačen. Čeprav bi bilo merilo o dodani vrednosti seveda tudi z vidika določene politike razumna odločitev, se zakonodajalec Skupnosti v obravnavani zadevi ni odločil tako in torej ni potrebe po uporabi tega merila.

53. Tako razlago po mojem mnenju potrjuje člen 7(1) Protokola 4, ki pod (f) vključuje „enostavno sestavljanje delov izdelkov v popoln izdelek". Tako sestavljanje, četudi je enostavno, skoraj zagotovo dodaja vrednost, kljub temu pa je zakonodajalec Skupnosti izrecno izključil vsakršno možnost, da bi tak postopek zagotavljal poreklo iz Skupnosti.

54. Menim torej, da vprašanje o dodani vrednosti na mojo analizo ne vpliva.

21 — Sodbi z dne 26. januarja 1977 v zadevah Gesellschaft für Überseehandel (49/76, Recueil, str. 41) in Brother International (navedena v opombi 8).

22 — Člen 5 Uredbe Sveta (EGS) št. 802/68 z dne 27. junija 1968 o skupni določitvi pojma porekla blaga (UL L 148, str. 1). Člen 5 določa: „Blago, ki je bilo proizvedeno v dveh ali več državah, se šteje za blago po poreklu iz tiste države, v kateri je bila, v za to opremljenem podjetju, opravljena zadnja bistvena, gospodarsko upravičena predelava ali obdelava, in katere izid je izdelava novega proizvoda ali predstavlja pomembno stopnjo proizvodnje."

23 — Glej opombo 22.

Predlog

55. Ob upoštevanju navedenega menim, da bi moralo Sodišče na vprašanje, ki mu ga je v predhodno odločanje predložilo Finanzgericht Düsseldorf, odgovoriti takole:

— Postopki iz kategorij, navedenih v členu 7(1)(b) Protokola 4 k Evropskemu sporazumu o pridružitvi med Evropskimi skupnostmi in njihovimi državami članicami na eni strani ter Republiko Poljsko na drugi strani, kakor je bil spremenjen s Sklepom Pridružitvenega sveta št. 1/97 (97/539/ESPJ, ES, EURATOM) z dne 30. junija 1997, sodijo na področje uporabe navedene določbe, če so preprosti.

— Tak postopek je preprost, če ne prispeva ali le v majhni meri prispeva k bistvenim značilnostim ali lastnostim blaga.

— Pristojno nacionalno sodišče mora ugotoviti, ali postopki, opisani v predlogu za sprejetje predhodne odločbe, sodijo na področje uporabe te opredelitve.